

Marion Pauw

HEMELEN

IN MAKKELIJKE TAAL

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Over dit boek

Dit boek gaat over de familie Casper.

De belangrijkste personen in het verhaal zijn:

Ron (76 jaar)

De baas van het bedrijf Casper Cosmetics.

Eerst getrouwd met Riet, later met Nana.

Vader van Marloes, Willem en Lot.

Riet

De eerste vrouw van Ron, moeder van Marloes en Willem.

Nana

De tweede vrouw van Ron, moeder van Lot.

Marloes

Dochter van Ron en Riet.

Willem

Zoon van Ron en Riet, getrouwd met Hanneke.

Willem en Hanneke hebben een zoon: Max.

Lot

Dochter van Ron en Nana, getrouwd met Ruben.

Lot en Ruben hebben een tweeling: Elias en Lilly.

MAANDAG

Dit heb ik nodig:

- *een oude matras*
- *een leeg kantoor*
- *addeergif*
- *whisky*
- *een archiefkast*

*Er is een weg terug.
Maar die weg neem ik niet.*

Lot

Ze spreken af in het huis van Willem.

‘Ik heb een lekker grote woonkeuken’, heeft Willem gezegd. ‘Daar kunnen we rustig praten.’

Lot komt een halfuur te laat aan bij de enorme villa. De auto van Marloes staat er al.

Marloes en Willem zitten samen aan de tafel.

Met koffie en appeltaart.

Ze kijken haar aan. ‘Dag, Lot. Fijn dat je er bent.’

Lot voelt zich weer even het kleine, verlegen zusje.

Maar dan gaat ze rechtop zitten en kijkt haar halfbroer en halfzus aan.

‘Koffie en taart?’, vraagt Willems vrouw Hanneke.

‘Iets sterkers graag. Heb je whisky?’

Als de whisky voor Lot op tafel staat, zegt Willem:

‘Zo. We moeten het over pa hebben.’

Marloes en Lot knikken.

‘Ron heeft zich nooit verantwoordelijk gedragen’,

gaat Willem verder. ‘Maar nu denken we aan iets anders.’

‘Aan het begin van dementie’, vult Marloes aan.

Het blijft even stil.

‘Wat denk jij?’, vraagt Willem dan aan Lot.

‘Ik denk niets’, antwoordt zij.

‘Maar het is toch raar dat hij al zijn geld uitgeeft aan prostituees?’, zegt Willem.

‘Hij doet onderzoek.’ Lot neemt een slok van haar whisky. ‘Naar lokstoffen.’

‘Naar wát?’, zegt Marloes.

‘Hij wil een crème maken voor oude mannetjes. Om aantrekkelijk te worden voor jonge vrouwtjes.’

‘Maar je ziet toch ook dat het slecht gaat met de zaak’, zegt Marloes. ‘Ron geeft tonnen uit.’

‘Bijna 80.000 euro tot nu toe’, vult Willem aan.

‘Het wordt iedere maand moeilijker om de salarissen te betalen. Het gaat helemaal mis als Ron zo doorgaat. En daarbij ... er zijn partijen die de zaak willen overnemen.’

‘Leuk dat ik dat ook hoor’, zegt Lot. ‘Wat was ik ook alweer? O, ja, de directeur.’

‘Zolang Ron de baas is, kunnen we toch niets doen’, zegt Marloes.

‘En niemand wil de zaak hebben als ze horen van de uitgaven van pa’, voegt Willem daaraan toe.

‘Ik wil nog wel een whisky’, is het antwoord van Lot.

‘Maar vind jij ook niet dat pa verward is?’, vraagt Marloes.

‘Nee, ik vind hem juist heel helder. En vol energie.’

Lot neemt een slok whisky en steekt een sigaret op.

‘Jullie vinden het toch wel goed als ik rook, hè?’

‘Werk nou even mee, Lot’, probeert Willem.
‘Waaraan?’, vraagt Lot fel. ‘Pa dement laten verklaren en hem opsluiten in een verzorgingshuis?’
‘Maar hij doet toch raar de laatste tijd?’, zegt Marloes.
‘Hij is altijd raar geweest’, vindt Lot. ‘Een klootzak, een waardeloze vader en een waardeloze echtgenoot.’
‘Toe nou, Lot, wees nou redelijk’, zegt Willem. Hij legt zijn hand op haar arm.
‘Ik b n redelijk. En weet je? Jullie hebben gelijk. Het is mooi geweest. Het wordt tijd dat pa gaat hemelen.’

Lot zet haar glas met een klap neer en loopt de keuken uit.

In de gang botst ze bijna op tegen Max, de zoon van Willem en Hanneke.

Hij is drie jaar geleden gezakt voor de havo. Sinds die tijd doet hij niets anders dan slapen en blowen.

‘Je mag niet roken in huis’, zegt hij tegen Lot.

‘Moet jij geen baan zoeken?’, antwoordt Lot.

Ron

Ron Casper was niet geboren voor het grote geld. Zijn familie bestond uit arbeiders. Landarbeiders. Ron was klein voor zijn leeftijd en zei nooit iets. Op school staaarde hij uit het raam.

Maar niemand had last van hem, en daarom liet iedereen het maar zo.

Op een dag was er een nieuwe meester. Hij vroeg waar Ron naar keek.

Ron begon eerst te huilen, omdat nog nooit iemand iets tegen hem gezegd had.

Maar de meester bleef vriendelijk, en toen vroeg Ron: 'Wanneer is water geen water meer?' Hij wees naar de regendruppels op het raam.

Meester Witholt legde uit dat er watermoleculen zijn. En dat die moleculen weer uit atomen bestaan. Maar dat die atomen geen water meer zijn.

Ron bleef naar het raam kijken. Hij begreep er niet veel van.

'Ik leg het je na schooltijd wel uit', zei de meester.

Vanaf die dag was Ron iedere week een paar uur bij meester Witholt thuis.

In zijn schuur had de meester een soort scheikunde-laboratorium. Meester Witholt leerde Ron van alles over scheikunde. En samen deden ze proefjes.

Twee keer brandde de boel bijna af. Maar dat was juist het leuke van scheikunde, zei meester Witholt. Ron kwam er graag. Ook omdat hij altijd stukjes chocola kreeg van mevrouw Witholt.

Ron ging naar Delft om scheikunde te studeren. Tijdens zijn studie leerde hij dat groene thee ontstekingen kan remmen. Zo kwam hij op het idee om een lotion te maken tegen zijn jeugdpuistjes. Hij begon dingen uit te proberen en was zijn eigen proefpersoon. Na een halfjaar was zijn acne weg. Ron zag een gat in de markt.

Ron maakte zijn studie niet af en ging terug naar zijn dorp. In de schuur van meester Witholt maakte hij lotion tegen puistjes. Hij deed de lotion in flesjes, en noemde het Casper Anti Acne. In de weekenden reed hij op zijn brommer langs cafés waar jongeren waren. Jongens met veel puistjes gaf hij een gratis flesje. Ze bestelden allemaal meer, als het flesje op was.

Ron had geen jeugdpuistjes meer, was lang geworden en verdiende aardig. Maar nog steeds durfde hij geen meisje aan te spreken.

Uiteindelijk was hij 24 jaar toen mevrouw Witholt hem ontmoette.

Ze ging op een avond voor hem staan en trok haar kleren uit.

'Je mag me aanraken', zei ze en ze legde zijn handen op haar borsten.

De relatie duurde anderhalf jaar.

Mevrouw Witholt vond dat Ron ook met andere meisjes moest oefenen. Toen Ron dat niet deed, koppelde ze hem aan haar nichtje Riet.

Riet was 26 en had nog nooit een vriendje gehad.

Na vier maanden vroeg Ron Riet ten huwelijk.

Hij had eerst mevrouw Witholt ten huwelijk gevraagd, maar die lachte hem uit. Ze wilde haar man niet verlaten voor Ron. Uit woede was Ron doorgereden naar Riet en had háár gevraagd.

Riet zei ja.

Het huwelijk was een succes.

Ron bleek een goede minnaar te zijn en Riet had een neus voor zaken.

Ze leende wat geld van een oom, en Casper Anti Acne werd in het groot geproduceerd.

Binnen een paar jaar was Ron een succesvolle ondernemer.

Riet straalde.

Maar alles veranderde toen Riet zwanger werd. Ron wilde niet meer met Riet vrijen. Hij moest er niet aan denken seks te hebben, terwijl er een kind groeide.

Riet dacht dat het wel weer goed zou komen na de geboorte van Marloes.

Maar dat was niet zo. Ron was gewend geraakt aan vreemdgaan en vond het prima zo.

Een paar jaar later werd Willem geboren. Maar ook een zoon kon Ron niet thuishouden.

Toen Marloes tien was en Willem zes, verscheen Nana. Zij kwam werken in Rons fabriek.

Ze had altijd blote benen onder de witte laboratoriumjas, die ze vijftien centimeter korter had gemaakt.

Binnen een maand ging de jas uit.

Iedere lunchpauze hadden Ron en zij seks op een laboratoriumtafel.

Op een warme dag in juli ging Riet naar de fabriek om Ron een ijsje te brengen.

Achteraf begreep niemand waarom, en zichzelf ook niet.

Ze deed de deur van zijn kamer open; die zat niet eens op slot. En ze zag de lange, slanke benen van Nana. Met daartussen het bewegende hoofd van Ron.

Riet zei niets en zette het ijsje omgekeerd op Rons hoofd.

Ron sprong op en Nana gilde.

Later herinnerde Nana zich het kleverige ijs in haar schaamhaar.

Riet had nooit gedacht dat Ron haar zou verlaten, maar dat deed hij wel.

Hij trouwde met Nana en kocht een prachtige villa.

Riet en de kinderen liet hij achter.

Zij verhuisden naar een klein flatje, en hadden nauwelijks genoeg geld om te eten.

Ron en Nana kregen een dochter, Lot.

Lot groeide op in rijkdom.

Heel anders dan Marloes en Willem.

Dat merkten die twee ieder weekend, als ze naar Ron en Nana gingen.